

Podobně jako u písničkářů, se mi sešly i tři interpretky. **Tereza Balonová** natočila osmipísňové CD **Alchymie** a

vybrala zjevně to nejlepší ze své produkce. Přesněji řečeno ze své, je autorkou hudby a několika textů, a Terezy Mrňavé, která textovala většinu písní. I tak občas prosvítá jistá melodická bezradnost. Tenhle rozdíl je trochu znát. Na hit aspirující úvodní Píšu ti totiž zaujme prvoplánovými naivními verši – ale možná, že to tak mělo být a je to parodizující záměr. Tereza píše daleko abstraktněji, snaží se dostat do písní poselství, ale zatím je to spíš prvoplánové a trošku kostrbaté, leč určitě upřímné (

Žij naplno

nebo

Chaberské zvony

). Ovšem třeba ve skladbě

Máš-li mě rád

pustí naplno uzdu pubertálnímu fňukání. A Tereza jako by to vycítila a položila se výrazově do polohy rozmazlené teenagerky. Na desce se podílela řada studiových muzikantů, a tak aranže znějí plně, až skoro popově. Deska je rozhodně dobrý startovací demosnímek, a protože obě účinkující jsou na začátku své dráhy, lze se nadít i řady pokroků.

Písničkářka **Kaya** ohromila portovní poroty v roce 2015 (ne ovšem v Praze) a poroty několika dalších talentových soutěží. Na album **Ze všech stran já** natočila rovný

dvojnásobek písní než Tereza, a na rozdíl od Terezy si vše komplet napsala sama a instrumentačně zůstala v podstatě u kytary. Tím si úlohu zaujmout na takové ploše značně ztížila a samozřejmě se s ní nevyrovnala dobře. V úvodní

Vlně

má posluchač pocit, že nastupuje písničkářská i autorská osobnost, v následujících

Čert tě vem

a

Kapradina

se dostaví obvyklé písničkářské kňourání, bezradná kytara a nekonečné samoučelné protahování zvukotvorných slabik (jéééah hej!), zřejmě z nedostatku textu. Kapradina má mít jistý nadčasový rozměr proměny ženy, který je ale sražen veršem

„mobil mi vyzvání/někdo mě nahání“

. Nu, a v tomto poměru se písně střídají – krátká skladba

Světlo

připomíná Zdenku Lorencovou v nejlepších letech a formě (míněno v kladném slova smyslu), naopak

Děsná

je „s dovolením, Radůza v depresi. Je jisté, že Kaya je hlasově výborně vybavena a všechny polohy zvládne bez sebemenšího zakolísání, takže pokud se soustředíme na zpěv sám o sobě, budeme spokojeni a pochopíme nadšení porot (zejména když se prezentovala jen povolenými třemi písněmi – to se těch povedených najde mezi těmi šestnácti na desce daleko více). Ve skladbě

U Tebe

ale trochu zarazí sykavky, v ostatních skladbách nepozorovatelné. Kaya bude mít úspěch na pódiích festivalů a jako host svých kolegů, atmosféra živého vystoupení překryje nebo doplní fakt, že s pouhou kytarou táhnete šestnáct písní v kuse i to, že nabízíte pouze hloubavé texty a nic k pobavení. S dvoutřetinovým obsahem by deska patřila k tomu lepšímu v české produkci, takto zůstává průměrem.

A do třetice je tu asi nejzkušenější **Krystyna & přátelé**. Natočila album **JEDEN TANIEC** a překonala rekord – na albu je celých dvacet skladeb. Hudbu si skládala komplet sama, polovinu textů napsala také sama, z dalších autorů jmenujme např. Ivana M. Jirouse. Hned od začátku zaujme harmonika jako hlavní a sólový nástroj, a tak se samozřejmě vynoří reminiscence na již existující harmonikářky. Krystyna je ale trochu jinde – čerpá námětově i inspiračně více z folkloru, a to zejména slovenského a polského – to naznačuje i vložené „i“ v názvu. Tím je její harmonika hodnověrnější než u kolegyň, na které tento nástroj v podstatě zbyl. Navíc

harmoniku doplňují housle, klarinet a violoncello. Díky tomu na ploše dvaceti písní (51 minut) nenudí, ale málo platné, i tak se to na jeden záťah nedá a v druhé polovině desky navíc už trochu padá řemen, jak už jsou všechny výrazové prostředky a figle vyzkoušené a opakují se. Krystyna je tak trochu přinejmenším i hlasová a výrazová herečka, a tak do každé písně dává kus komediantství, snaží se jí vtisknout nějakou výraznou zvukovou tvář a polohu. Někdy třeba i kabaretní či pouťovou, ale i to přispívá k pestrosti desky. Typickou esencí výše uvedeného je kratičký

Puškin

, který má i vtipný text s dobrou pointou. Deska Krystyny představuje tu sympatičtější a střízlivější tvář ženského zpívání s harmonikou a inspirace lidovou tvorbou.